

Архиерейска вечерня за празника Въздвижение на Честния и Животворящ Кръст Господен в „Лозенец“

На 13 септември, в навечерието на празника Въздвижение на Честния и Животворящ Кръст Господен в столичния ж.к. „Лозенец“, в едноименния храм, посветен на този празник, бе отслужена архиерейска вечерня. С благословението на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил тя бе предстоявана от Негово Преосвещенство Браницкия епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит. Заедно с него в съслужение взеха участие иконом Любомир Стоянов – председател на храма, протойерей Божидар Маринов и протойерей Константин Цанков от храмовото духовенство, както и дякон Йоан-Стоян Иванов.

Прекрасните и дълбокосъдържателни песнопения за празника бяха изпълнени от хор „Св. Наум Охридски“ с диригент д-р Андрей Касабов.

В чест на настъпващия празник по време на тържествената служба се състоя

чин на петохлебие, от което получица всички присъстващи. В края на вечернята беше извършено и последованието по пренасянето на Кръста Господен от проскомидията на светия престол.

След молитвените богослужебни последования епископ Йоан се обърна към църковното изпълнение и говори за празника Въздвижение на Честния Кръст, който припомня две ключови събития в християнската история – победата на император Константин Велики след явяването на Кръста и откриването на Кръста Господен през IV век от благочестивата императрица Елена, майка на свети Константин Велики, която отишла на поклонение в Палестина и там по чуден начин бил открит Кръстът Господен.

Владиката поясни защо радостта от намирането на Честния Кръст е свързана и с пост: „По същата причина, по която и Църквата още от древност в петъчния ден пости – защото припомня онова събитие, което се е случило край Йерусалим на хълма Голгота“, защото чрез поста Църквата съпреживява Христовите страдания и Неговата доброволна смърт.

Епископ Йоан подчерта, че паметта за Христовата жертва трябва да бъде жива. Както майката пази паметта за загиналия си син, така и християнинът трябва постоянно да помни Христовото разпятие и спасителната Му жертва. Той говори за това, че Кръстът не е поражение, а победа и свобода.

„Самият свети Йоан Златоуст нарича онова, което свети апостол Павел в своето послание до Коринтяни казва, че за елините е безумство, а за юдеите е съблазън... Свети Йоан Златоуст нарича Кръста „наша свобода“. Знаме, под което ние трябва да стоим и което ни дава сила да се противопоставим на всичко онова, което е безумство за света, който не вижда в Кръста Христов победа и определя това като поражение, както някои немски философи от XIX век. За нас, християните, той е знаме, което ние трябва да вдигнем над своите глави, знаме, под което да вървим в своя житейски път. Защото Кръстът Христов означава ние доброволно, безропотно, с търпение и немалко мълчание да носим скърбите, които светът внася в нашето ежедневие. Защото светът и светолубието на хората, отхвърлящи Кръста Христов, ще наричат съвременните християни фанатици и по всякакви други обидни начини, защото не разбират силата на Кръста Христов и на онова безумство, в което самият апостол Павел е вярвал и всички християни са вярвали“, каза в словото си владиката и ясно очерта какво означава да носим своя кръст.

„Силата на Кръста Христов ни обезподобява за света и ни прави наистина

такива, каквито следва да бъдем – безумни заради Бога, но истински в Бога. Силата на Кръста Христов осмисля въобще човешкото битие и човешкия живот. Без Кръста Христов човешкият живот няма никакъв смисъл, независимо от примамките и дрънкулките, които светът предлага, измамните постижения във всякакви области на човешкото развитие, които сами по себе си сякаш се опитват да осмислят човешкия живот, но не дават никаква пълнота и смисъл.

Затова нека ние носим своя кръст – и вътрешния кръст, който се заключава в борбата със своите страсти, и външния кръст, който се заключава в носенето на скърбите, с които светът ще огражда всеки един християнин. Защото такъв е пътят към Голгота и всеки, който върви по този път, ще трябва да вникне и в онова, което сам Христос е мислил, движейки се от Преторията към Голгота. Ние трябва да имаме „същите мисли, каквито е имал Иисус Христос“, ни казва апостол Павел (Филип. 2:5). И тези мисли се заключават в нашата жертвоготовност за Христа“, каза епископът и призова всеки християнин да приеме своя кръст, да го носи с радост и да върви по пътя към Голгота.

Негово Преосвещенство поздрави присъстващите от името на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил и преподаде първосветителския му благослов.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg